

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 21. Meditatae Religionis concordia Catholicorum & Protestantium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

Sæc. XVII. Apostolicæ hostis, quo admisso ipse
A. C. 1657. rum foedus haud ultra glorioso unione
 Catholicæ & Germanæ titulo decorari
 posset.

§. XXI.

Meditata Religionis concordia Catholicorum & Protestantium.

Massen. med. concord. **C**onfluxerant occasione hujus Conventionis Francofordiam quamplurimi non modo Catholici sed & Protestantes moderatione conspicui, ventisq; ayidi, qui non raro amica contentione de utriusque Religionis prerogativa inter se certabant: cumque Catholici Protestantibus objectarent, quod quamvis ipsorum Prædicantes in suis confessionibus nil nisi clarum & fertumque Dei Verbum proponere jactarent, nihilominus centies ac centies a Catholicis provocati, ac multoties probris laceffiti nunquam vel ullum confessionis suæ articulum Catholicorum doctrinæ adversum Verbis sacre Scripturæ minime dubiis controversis que exponere potuerint, vicissim Protestantes Catholicis obtruderent, quos plures articulos post Tridentinam Synodum non ex Sacris Literis, sed sola humana traditione ac arbitrio credant. Ut igitur Catholici hanc calumniam

se amolirentur, hacque in parte Pro-
 testantibus plene satisfacerent, inter Sæc. XVII.
A. C. 1658.
 Catholicos, & moderatioris animi Pro-
 testantes convenit, ut omnes fidei ar-
 ticuli præcipue inter partes controversi
 solis S. Scripturæ textibus utrinque
 probarentur, indeque experimentum
 sumeretur; utra partium clarioribus
 magisque pro sua confessione expressis
 Scripturæ verbis niteretur, proin fa-
 cile manifestum fieret, quænam ex
 hisce confessionibus ad Verbum Dei
 scriptum propius accedat, sique talis
 Catholicorum confessio deprehenderetur,
 hæc sola inter tot diversas Chri-
 stianorum Religiones, cum eidem in-
 super uniformis ac perpetua Ecclesiæ,
 Doctorumque interpretatio accedat, pro
 vera & pura Christi doctrina ac fide ha-
 beretur. Placuit utrique parti hoc
 consilium, quocirca inter eos decre-
 tum, quatenus apud Imperii Princi-
 pes ac Proceres Francofordiæ in co-
 mitiis Electoralibus congregatos sup-
 plicandum esset, ut in rebus ad fidem
 spectantibus ea, quæ claris S. Scriptu-
 ræ textibus proposita, & semper in Ec-
 clesia primæva obvio sensu accepta usu-
 que longo firmata sunt, inviolate te-
 nere liceat: Hanc in rem sequens utrin-
 que concepta est supplicatio.

Augu-

Sæc. XVII.
A. C. 1658.

*Augustissimi, Serenissimi, gra-
tiosissimi &c. DD.*

„Supplici demissaque veneratione
„DD. VV. amore Salutis pacisque om-
„nium, patriæque ac Rom. Imper-
„bono incitati accedimus, obnixisque
„hoc precibus contendimus, ut in
„bus ad fidem spectantibus, illa
„violate tenere liceat, quæ claris ex-
„catisque verbis S. Scriptura nobis
„ponit, & per tot retro sæcula, in
„mæva Patrum antiquorum Ecclesi-
„in communi obvioque sensu acceptis
„usuque longo firmata sunt. Tum
„vero, ne novitiis privatique senten-
„Doctoribus, illa fiat interpretandi
„bertas, quæ proprio omnia iudicio
„voluntate definit; scripturasque
„nas pro arbitrato partim admittit,
„partim rejicit. Qua re antiqua Ge-
„manicæ nationis, Romanique Imper-
„rii, concordia magnopere perturbat-
„tur, conscientiarum quies tollitur,
„animorum diffidentia alitur, pax
„rarum convellitur.

„Quod quam periculosis hæc
„poribus sit necessarium, quibus
„ter alia discrimina juratus christi-
„rum hostis Turca nobis incumbit,
„mo non intelligit. Quamquam omnia
„infelicitatem reliquam longe vincit

„tot animarum christianarum interitus, Sæc. XVII.
 „qui ex hac Ecclesiæ Regnique Dei dif- A. C. 1658.
 „sipatione nascitur, cum unus Deus,
 „unum Baptisma, una Ecclesia, una
 „fides sit, sine qua impossibile est pla-
 „cere Deo.,

„Quocirca non tantum ad vos Ma-
 „ximi Principes, sed pro vestra etiam
 „pace ac salute, demissa hac suppli-
 „catione accedimus, spe summa freti,
 „nos minime in ejuscemodi postula-
 „tione repellendos, quæ res gravissi-
 „mas, hoc est, animarum nostrarum,
 „totiusque Rom. Imp. præsentem æter-
 „namque salutem complectitur. Præ-
 „sertim cum summæ injuriæ sit, quod
 „S. Scripturam in claro illo, quo a Deo
 „est tradita, sensu, a veteri Ecclesia,
 „primisque Patribus, ex ore Aposto-
 „lorum accepta & intellecta, nos mi-
 „nime usurpare patiantur.,

„Hæc quandoquidem DD. VV. sin-
 „gulatim proponenda esse duximus, ut
 „intelligerent, in quibus articulis sacra
 „Scriptura nobis, vel subtrahatur, vel
 „evertatur, tantisque facilius malis,
 „& abusibus Doctorum, possint occur-
 „rere; hic per capita, ac particulatim,
 „hanc solam doctrinam & (quantum
 „licuit brevissime) ipsa verba Scripturæ
 „S. tanquam vocem ac testificationem
 „divini Spiritus, adducere placuit.
Hiß. Eccles. Tom. LXII. li Spe-

Sæc. XVII. „Sperantes fore, ut tam Protestan-
 A. C. 1658. „tium, quam Romanorum Ecclesi-

„Verbum Dei in communi sensu acci-
 „ptare minime gravetur: nisi a pro-
 „illi semperque usurpata professione,
 „a sua quoque religione deficiant,
 „Illud vero speciatim ad confite-
 „tiarum nostrarum, hac in re, que
 „tem demisse postulamus. „

I. „Ut Pastoribus ac Doctoribus
 „nibus tam Ecclesiarum, quam
 „versitatum imperetur, ne eorum
 „quam verbum Dei, privata sua
 „nitione ac doctrina, ab antiqua
 „munique primorum Patrum Sen-
 „tia, quam ab ore Apostolorum
 „dendam nobis hauserunt, detor-
 „conetur. „

II. „Ne Scripturæ S. Interpretatione
 „per aliam Scripturam toleretur:
 „simul constet, atque infallibili ex
 „literis demonstratione evincatur,
 „qui ad expositionem assumitur,
 „Spiritu S. illa definitione sensus
 „tum esse. Alias secuta in illo
 „scientia acquiescere non possumus,
 „præsertim si antiquæ hucusque
 „clesiæ diversus sensus fuerit. „

III. „Ut quæcunque Universitates
 „Verbum Dei in his articulis propo-
 „tum, in communi hoc sensu acci-
 „eidemque subscribere, atque in
 „veritatem jurare cogantur. „

„vincibili demonstratione ostendere, Sæc. XVII.

„Verbum Dei in his minime contineri. A. C. 1658.

„Quod si præstare detrectaverint, tan-
„quam hostes divinæ veritatis ac Sedu-
„ctores populi habeantur & declarentur.

„Interea his protestamur, primo
„quidem, quod siquid in hisce articulis
„minus conforme verbo Dei insertum
„videatur, nos illud solum juxta cla-
„rum scripturæ sensum, proponi atque
„intelligi postulemus; parati, sicubi
„aberratum esset, correctionem æquam
„admittere. Secundo, quod etiam si
„in tanta multitudine seductorum Ger-
„manorum simus incogniti: nihilomi-
„nus univérse, præsentis æternæque
„Salutis desiderio, etiam tacentes,
„oremus; ut unum pastorem & ovile
„unum liceat impetrare.”

„Quod si vero id tam æqua postula-
„tione, ab iis quibus ex officio hæc
„cura a Deo imposta est, non audia-
„mur; neque ad propriæ communis-
„que Salutis bonum promoveamur,
„jure universi, coram ultimo supre-
„moque Judicis tribunali, in conspectu
„orbis totius, nos male desertos esse,
„conqueremur. Quod a nobis nostris-
„que Superioribus avertat ille, qui hu-
„mano generi redimendo missus a cæ-
„lesti Patre in hunc mundum venit Je-
„sus Christus. Amen.”

Sæc. XVII.
 A. C. 1658.

Hic libellus supplex ab utraque parte acceptatus, & iisdem verbis quibus a Catholicis conceptus, typis que excusus fuit, Francofordiæ in Comitibus Mense Aprili hoc anno in Leopoldi Regis Proceribus, aliisque Imperii Principibus offerebatur; Menſe autem Junio eundem hunc libellum Protestantes iterato prælo subjiciens aliis passim communicarunt; etiam tamen nonnulli, ut planiorem sibi viam que ad Romanam Ecclesiam viderent, censuerunt convenire, ut summus Pontifex cuilibet liberam sub quacunque specie sacram Synaxin accipiendi facultatem faceret; cum autem quilibet articulos ex claro S. Scripturæ textu comprobare, utrinque fixum certumque esset, pro ejusmodi accepto nullum in sacris literis unquam collectis fundamentum reperiretur, rejecta est horum petitio. Tandemque edita est non modo a Catholicis & Protestantibus idioma Teutonice Confessio fidei solis S. Scripturæ comprobata, ubi tamen observandum quod Protestantes in suis articulis prima extra & præter S. Scripturam confessioni addiderint, & veluti immemores, proprio ore, relicto S. Scripturæ oraculo, locuti fuerint. Evanuit quoque vix non omnino

ceræ concordiæ spes, dum alii sanctæ Sæc. XVII.
 hujus pacis otores nimis præfestino ap- A. C. 1658.
 plausu, aut potius ludibrio scriptis &
 verbis in vulgus sparserunt, quod sum-
 mus Pontifex unacum præcipuis Eu-
 ropæ Principibus Catholicam reli-
 gionem cum Protestantium secta con-
 jungere moliretur, ratumque haberet,
 ut deinceps Papa supremum quidem
 Caput in consiliis, judiciisque esset,
 de cetero autem erga utriusque Reli-
 gionis fideles nonnisi Præsidis perso-
 nam ageret, obortasque de fide con-
 troversias ex sola S. Scriptura tanquam
 unico Judice decideret, ac Clero liber-
 tate matrimonii indulta, quadragesimale
 jejunium in quatuordecimale conver-
 teret, & auricularem confessionem, ac
 purgatorii fidem cujuslibet arbitrio re-
 linqueret. Cum autem hujus com-
 menti falsitas ex ipsa Ecclesiæ Catho-
 licæ firmitate, quæ nunquam in ullo
 fidei articulo a veritatis linea deslectere
 potest, fatis aperte eluxisset, & Catho-
 lici ejusmodi abominarentur pacem
 tanquam maledictam, quæ cum veri-
 tatis dispendio redimeretur, hinc stulta
 ejusmodi phantasmata flocci habeban-
 tur: ipse quoque hujus concordiæ co-
 natus suo caruit successu, partim quod
 Catholicis sine Romani Pontificis con-
 sensu de ejusmodi concordia gravius
 li 3 quic-

Sæc. XVII quicumque pertractare, fas non esse
A. C. 1658. partim quod Imperii Proceres Franco-
 fordix congregati ob politicas, quibus
 tum detinebantur, difficultates a sol-
 dis cogitationibus de componendis re-
 ligionum controversiis arcerentur. Ce-
 terum P. Jacobus Masenius Confes-
 sionem fidei ex S. Scriptura desumptam
 & ab utraque parte in comitiis
 atque inde gemino exemplari vulgari
 conciliavit, & non modo Alexandro
 VII. Pontifici, sed & omnibus Europæ
 & Imperii Principibus, liberisque
 bibus submitit, cujus tamen methodum
 Timotheus Laubenbergius ex Lutheranis
 rano Calvinista, & ex Calvinista Ca-
 tholicus factus carpfit.

§. XXII.

Gallorum victoriæ contra Hispanos

*Priet. An-
 nal. mund.
 Daniel Hist.
 de France
 tom 10.*

Eo tempore, quo Hispani crebra
 de in Belgio affecti de pace con-
 lianda agebant, Turrenius Fran-
 Marecallus, ipso Ludovico Rege
 Mardicensi urbe in auxilium properante
 Hispanos aggredi statuit; igitur Du-
 ckerkanam obsidionem relinquens, cum
 nes ferme copias suas, bellique tormen-
 ad Dunas, ut vocant, prope Abbatiam
 contraxit: quo comperto & Joanne
 ab Austria Hispani exercitus Ducem
 ma-